

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ліненко Наталії Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 272 Кодексу адміністративного судочинства України, абзаців сорокового – п'ятдесят третього пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII

м. К и ї в
31 травня 2022 року
№ 52-2(I)/2022

Справа № 3-43/2021(92/21)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Саса Сергія Володимировича – головуючого, доповідача,
Гришук Оксани Вікторівни,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ліненко Наталії Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 272 Кодексу адміністративного судочинства України, абзаців сорокового – п'ятдесят третього пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 28, ст. 532).

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Ліненко Н.М. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, статті 64, пункту 8 частини першої статті 129 Конституції України (конституційність) положення частини третьої статті 272 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), абзаців сорокового – п'ятдесят третього пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII (далі – Закон).

Відповідно до частини третьої статті 272 Кодексу судові рішення суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду справ, визначених статтями 273–277, 282–286 Кодексу, набирають законної сили з моменту проголошення і не можуть бути оскаржені.

Абзацами сороковим – п'ятдесят третім пункту 1 розділу I Закону статтю 129 Конституції України викладено в новій редакції.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Ліненко Н.М. оскаржила до суду постанову Запорізької митниці Державної фіскальної служби від 26 листопада 2019 року, згідно з якою її притягнуто до адміністративної відповідальності за статтею 485 Митного кодексу України.

Ленінський районний суд міста Запоріжжя рішенням від 1 липня 2020 року, яке Третій апеляційний адміністративний суд постановою від 7 жовтня 2020 року залишив без змін, відмовив Ліненко Н.М. у задоволенні позову. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 11 лютого 2021 року відмовив Ліненко Н.М. у відкритті касаційного провадження, оскільки касаційну скаргу подано на судові рішення, яке не підлягає касаційному оскарженню.

Ліненко Н.М. стверджує, що оспорювані положення Кодексу, Закону порушують сутнісний зміст права особи на судовий захист, обмежують право на касаційне оскарження судового рішення. На думку автора клопотання, застосування оспорюваних положень Кодексу, Закону призвело до порушення його конституційних прав на звернення до суду, на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, на касаційне оскарження судового рішення, а також права володіти, користуватися та розпоряджатися своєю власністю.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Ліненко Н.М. просить перевірити на відповідність Конституції України положення абзаців сорокового – п'ятдесят третього пункту 1 розділу I Закону, але в ухвалі Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 11 лютого 2021 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі автора

клопотання, суд не застосував зазначених положень Закону. Отже, автор клопотання не дотримав вимог частини першої статті 55, абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Ліненко Н.М. не обґрунтувала тверджень щодо невідповідності положень частини третьої статті 272 Кодексу частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, статті 64, пункту 8 частини першої статті 129 Конституції України, а висловила незгоду із законодавчим регулюванням порядку оскарження судових рішень у справах, визначених статтею 272 Кодексу.

Проте Конституція України не містить положень щодо обов'язкового касаційного перегляду всіх без винятку судових рішень. Згідно з пунктом 8 частини другої статті 129 Основного Закону України однією з основних засад судочинства є забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення.

Конституційний Суд України у Висновку від 20 січня 2016 року № 1-в/2016 зазначив, що „особі має бути гарантовано право на перегляд її справи судом апеляційної інстанції. Після апеляційного розгляду справи сторони судового процесу можуть бути наділені правом оскаржити судові рішення першої та апеляційної інстанцій до суду касаційної інстанції у випадках, визначених законом, що сприятиме забезпеченню реалізації принципу верховенства права“ (абзац другий підпункту 3.6.3 підпункту 3.6 пункту 3 мотивувальної частини).

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог частини першої, пункту 6 частини другої статті 55, абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ліненко Наталії Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 272 Кодексу адміністративного судочинства України, абзаців сорокового – п'ятдесят третього пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**